Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. postale - II Gruppo 70%

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7- Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 23.000
Letna inozemstvo Lir 35.000
Letna inozemstvo, USA dol. 28
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 6 (1739) | Gorica - četrtek, 10. februarja 1983 - Trst | Posamezna številka Lir 500

Ob 20-letnici dežele Furlanije-Julijske krajine

Letos poteka dvajset let od ustanovitve samostojne dežele Furlanije-Julijske krajine. Zato je umestno, da se tu nekoliko zaustavimo ob njeni zgodovini in ob samem pomenu deželne avtonomije. Podelitev avtonomije naši deželi je že ob njenem nastanku vzbudila veliko upov in pričakovanj, zato je prav, da jih tu vsaj bežno obletimo. So se ti upi uresničili? So se pričakovanja izpolnila? Kaj čaka deželo v naslednjih letih, skoraj na pragu novega tisočletja?

Znano je, da je italijanska republika začrtala v svoji ustavi potrebo oz. nalogo za ustanovitev dežel. To pa zato, da bi državo, ki je bila tradicionalno centralistična (kot vse latinske države!), nekoliko decentralizirala. Že ustava pa je dežele (19 po številu) razdelila med one s posebnim in one z rednim statutom. Prvih je pet: Sicilija, Sardinija, Dolina Aosta, Tridentinska-Južna Tirolska (Gornje Poadižje) in Furlanija-Julijska krajina (Benečija).

Vidi se, da je hotela s tem dati otoškim oz. obmejnim deželam nek poseben »status«, hotela je dati njim neko določeno mero avtonomije. Prve štiri so bile ustanovljene že v prvih povojnih letih, medtem ko je naša čakala do leta 1963, ko je italijanski parlament 31. januarja izglasoval ustavni zakon o ustanovitvi naše dežele. Zakaj pa tako pozno?

Gotovo je tu igralo svojo vlogo več dejavnikov. Bili so to tako mednarodnega kot notranjepolitičnega značaja. Med prve nedvomno sodi problem Svobodnega tržaškega ozemlja, ki se je rešil šele leta 1954 s podpisom Londonskega memoranduma in sporazuma med Italijo in Jugoslavijo s priključitvijo dveh con, A Italiji in B Jugoslaviji. Ta rešitev pa je bila še ne popolnoma zaključena in juridično zadovoljiva. Šlo je še vedno za vprašanje zlasti bivše cone B in italijanskih zahtev po njej. To je šele leta 1975 rešil Osimski sporazum.

Notranjih dejavnikov je bilo tudi več. Med njimi prav zahteva italijanskih nacionalističnih sil in zadeva slovenske manjšine. Tako je prišlo celo v ustavi do prehodnega določila, ki je zaenkrat zavleklo ustanovitev samostojne dežele, čeprav je zahtevalo vseeno zaščito manjšin. V deseti prehodni normi ustave je zapisano, da se deželi Furlaniji-J. K. zaenkrat priznajo le splošna določila za ostale dežele, pri čemer pa je treba spoštovati načelo o zaščiti manjšin.

USTANOVITEV NOVE DEŽELE

Tako je potem počasi le prišlo do ustanovitve naše avtonomne dežele. V obeh domovih parlamenta je več let tekla dolga debata o osnutkih statuta, saj so posamezne velike stranke predlagale svoje osnutke. Bilo je tudi veliko debat o manjšinskem problemu, same slovenske politične sile so tudi poslale svoje zadevne predloge (o tem kasneje). Znano je tudi, da so bile že v ustavodajni skupščini hitro po vojni med razpravo o novi ustavi velike debate o pomenu dežele s posebnim statutom. Razni vplivni parlamentarci so že takrat posebej poudarjali prisotnost slovenske manjšine kot enega glavnih razlogov za ustanovitev dežele s posebno avtonomijo (kot je npr. obveljalo za Dolino Aosto in Južno Tirolsko). To so predlagale, resnici na ljubo, levičarske stranke, medtem ko druge niso hotele o tem nič slišati. Zelo huda je bila na sploh opozicija, posebno pa novofašistov. Na koncu je prišlo do izglasovanja statuta, ki ga sestavlja 70 členov in daje deželi določene pristojnosti, ki pa v marsičem ne presegajo onih od dežel z rednim statutom, ki so bile ustanovljene kasneje.

Že kmalu po ustanovitvi dežele pa je prišlo do prvih konfliktov med deželo in državo. Slednja ima namreč zadnjo besedo pri odobritvi deželnih zakonov, kar seveda močno omejuje pravo zakonodajno avtonomijo dežele. Ustavno sodišče je večkrat poseglo vmes tudi kar zadeva problematiko slovenske manjšine. V glavnem je deželi osporavalo vsako pristojnost, češ da je to zadeva osrednje vlade oz. parlamenta.

DEŽELA IN SLOVENCI

Že republiška ustava narekuje v svojem šestem členu, da »republika ščiti s posebnimi določili jezikovne manjšine«. To je torej prvo in najvišje načelo, ki obvezuje državo, da zaščiti svoje narodne in jezikovne manjšine. Zato je bilo pričakovati, da bo prav deželna ureditev to upoštevala in v svoj statut zajela vprašanje manjšinske zaščite (saj je podobno naredila za francosko in nemško manjšino v Dolini Aosti in na Tirolskem).

Pa temu ni bilo tako. Edino, kar je o tem v našem deželnem statutu, je člen 3, ki pravi: »V deželi je zajamčena enakost pravic in ravnanja z vsemi državljani, kakršna koli naj bo jezikovna skupina, ki ji pripadajo, z zaščito njih etničnih in kulturnih značilnosti.« To pa je tudi vse! Gotovo je temu botrovala tudi prisotnost furlanske jezikovne etnične skupnosti, za katero ni bil še čas razpravljanja, pa seveda tudi absolutno pomanjkanje politične volje za resno obravnavanje slovenskega problema. Kaj potem?

Dežela je začela s svojim zakonodajnim delom. Slovenski izvoljeni predstavniki v deželni skupščini, zlasti svetovalci Slovenske skupnosti, so vedno odločno iznašali zahteve in predloge za večjo vlogo dežele pri našem vprašanju. V začetku je bilo zelo težko. Deželna zakonodaja sploh ni smela uporabljati izraza »Slovenec«, ampak le »nosilci posebnih interesov«, sicer bi država zakone zavrnila! Taka je bila zaslepljenost državnih forumov in osrednje vlade!

Časi so se potem nekoliko razvili. Deželni svet je sprejel vrsto zakonskih ukrepov, ki so zlasti omogočili razne ugodnosti naši kulturi. Sprejel je zakonski predlog Slovenske skupnosti o podpori za dvojezično uradovanje, sprejel je priporočilo o zaščiti Slovencev in prav pred dobrim letom celo imel večdnevno razpravo o tem, v kateri je apeliral na osrednjo vlado z zahtevo po zaščiti za Slovence in tu priporočil kot osnovo zakonski predlog SSk.

Sama deželna vlada je sedaj zadnja leta vedno dala med svoje načelne zahteve zaščito slovenske manjšine in jih posredovala rimski vladi. V teh dveh letih je sedaj tudi edina slovenska stranka, Slovenska skupnost del vladne večine in to kaže tudi na nove odnose in pozitivno vzdušje, ki se je ustvarilo.

KAKO V BODOČE?

Ni še vse rešeno. Predvsem pričakujemo vladni oz. parlamentarni zaščitni zakon. Politične sile v deželi sicer zahtevo postavljajo, njih državna vodstva pa so zaenkrat bolj pasivna. Poglejmo, kako se bo lahko sama dežela razvijala v prihodnje.

Znano je, da je po tragičnem letu 1976, ko je strahotni potres opustošil velik del dežele, večina naporov in načrtov deželne uprave upravičeno šla za obnovo in dvig prizadetega prebivalstva in družbe. Problemi so se torej le povečali. Ostalo pa je še veliko prejšnjih. Dandanes se mnogo govori in razpravlja o vsem tem, debatira se o možnosti večje ali drugačne avtonomije. Furlansko gibanje se celo zavzema za delitev dežele na dvoje, drugi zopet si želijo posebnih pokrajinskih avtonomij, kot je npr. v Tridentu ali Bocnu. Kaj bo iz vsega tega?

Verjetno ne bo prišlo do bistvenih sprememb v dosedanjem ustroju naše dežele, lahko bodo seveda nastopile razne druge manjše operativne izpopolnitve. Vse to bi verjetno moglo olajšati in pospešiti resnično avtonomijo deželne ustanove. Še vedno si namreč centralna osrednja vlada pridržuje veliko besedo nad deželami. To smo ugotovili tudi v zadevi manjšinskega vprašanja. Želimo si, da bi tudi na tem področju vsi skupaj naredili korak naprej in bi morda v skladu z državno zaščitno zakonodajo (ki jo vsi pričakujemo) tudi dežela dobila svoje pristojnosti na tem področju.

SPECTATOR

Nadškof p. Bommarco slovesno umeščen

Po skoro trinajstih mesecih ima goriška nadškofija zopet svojega očeta in nadpastirja, petnajstega v vrsti škofov, ki so se zvrstili na vodstvu te škofije potem ko je bil 18. aprila 1752 ukinjen oglejski patriarhat. Toda ostala je oglejska bazilika, zgrajena v času patriarha Popona (1019-1042), posvečena Materi božji in za vselej pomnik časov, ko je iz Ogleja luč krščanstva prodirala v naše kraje. Oglejska Cerkev je tako postala mati premnogih krajevnih Cerkva, tudi goriške. Bilo je zato naravno, da se je novi nadškof p. Bommarco najprej ustavil ob prihodu v svojo škofijo na teh častitljivih tleh.

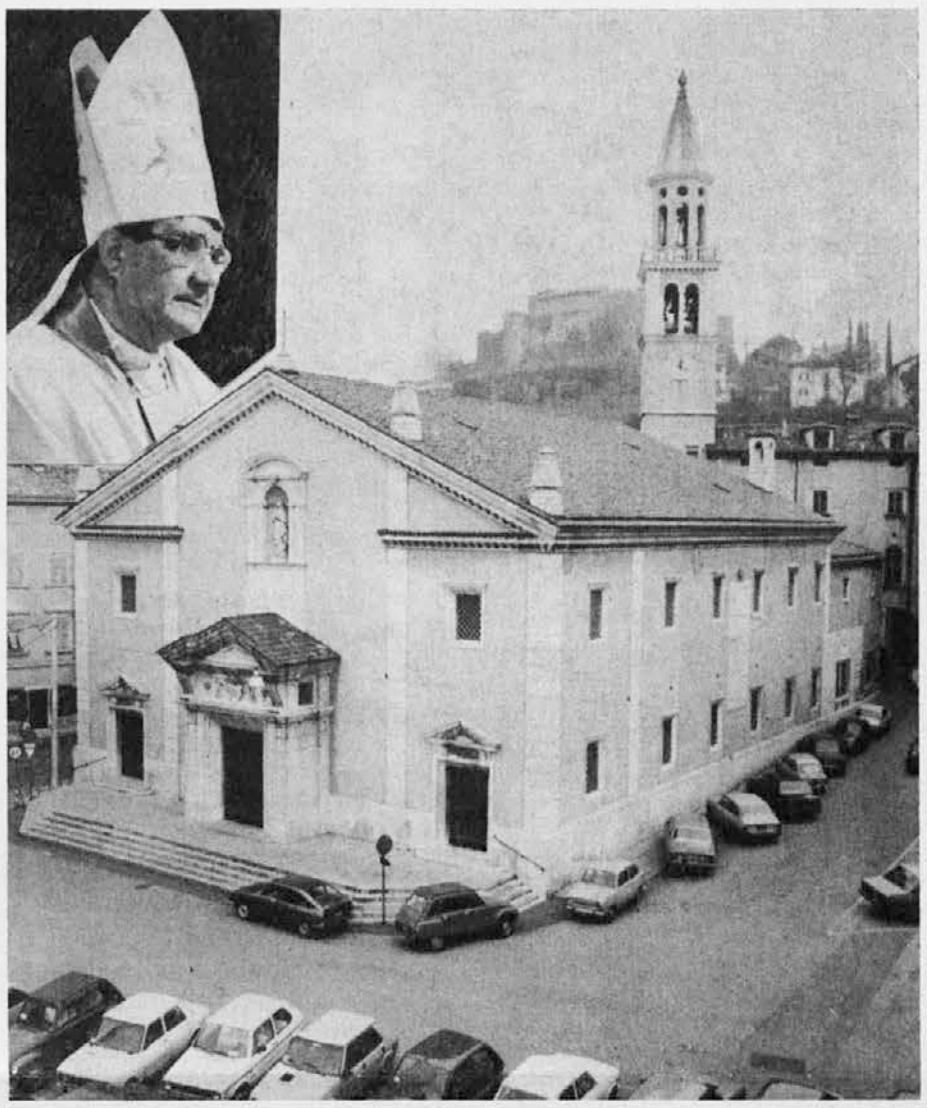

POSTANEK V OGLEJU

Pred baziliko so ga sprejeli in pozdravili krajevni nadžupnik msgr. Marcuzzi, kapitularni vikar msgr. Ristits, ki je vodil goriško nadškofijo v času, ko je bila nezasedena in prošt stolnega kapitlja msgr. Soranzo. Zbor mu je v pozdrav zapel himno v čast oglejskih mučencev in zavetnikov sv. Mohorja in Fortunata. Pred glavnim oltarjem je nato prebil nekaj minut v zbranosti, pokadil svete relikvije in potem obiskal kripto, ki hrani svete ostanke mučencev in spoznavalcev.

Prisrčno je izzvenela molitev p. Bommarca k oglejskim svetnikom: »Vam izročam svojo škofovsko službo in jo kot vaš ponižni naslednik začenjam izvrševati v goriški Cerkvi. Devica Vnebovzeta naj spremlja moje apostolsko delo, da bom vse dvigal v božje kraljestvo. Evharistija, ki ji bom predsedoval, naj vse vzpodbuja k bratskemu življenju, da bodo nosili bremena drug drugega...«

Nato je spregovoril nekaj priložnostnih besed, ki niso bile v programu. Dejal je, da namerava narediti v svetem letu cerkev v Ogleju za središče jubilejnih pobožnosti, da bo škofijsko občestvo znova odkrilo doktrinalne vrednote matere Cerkve. Ne bo samo vzel v posest goriške škofije, ampak bo tudi škofija njega prevzela v posest. Ob petju Händlove Aleluje je nato zapustil baziliko. Sprevod se je zatem usmeril proti Gorici, kjer je bil pričakovan za 4. uro popoldne.

VSTOP V GORIŠKO STOLNICO IN UMESTITEV

V hiši kanonikov si je novi nadškof nadel mašna oblačila. Točno ob napovedani uri je vstopil v stolnico. V prezbiteriju so ga čakali njegovi duhovniki, oblečeni v talar z roketom in štolo, v klopeh zastopniki oblasti in drugi povabljenci, na balkonih ladje redovniki in redovnice, v stranskih ladjah verniki.

S kora je zadonela slovesna pesem pozdrava »Ecce Sacerdos magnus«, ki jo je za to priložnost sestavil pevovodja Modotto. Nadškof je pred glavnim oltarjem poljubil križ in pokadil oltar, nato pa stopil k svojemu sedežu.

Sledilo je branje papeške bule v latinščini, s katero sv. oče imenuje p. Bommarca za goriškega nadškofa. »In ker si se nam zdel — je med drugim rečeno v dokumentu — primeren za to mesto, ker si se izkazal s krepostmi redovne discipline, ker se držiš pravega nauka in si v družini manjših bratov konventualcev dal odlične dokaze pastoralne skušnje, smo sklenili zaupati ti to službo... Predlagamo ti, da premisliš besede apostola Petra, ki jih je naslovil starešinam: "Pasite svojo čredo ne prisiljeno, ampak prostovoljno in postanite vzor čredi", kar bi pomenilo: "Pasite z ljubeznijo, zgledom in služenjem".«

Mogočen aplavz navzočih je zaključil branje tega imenovanja, s katerim je bil p. Bommarco slovesno umeščen in je prevzel vodstvo goriške nadškofije.

BESEDE KAPITULARNEGA VIKARJA

Nato je spregovoril dosedanji kapitularni vikar msgr. Ristits. Dejal je, da imamo vsi eno samo željo: da se spoznamo s svojim škofom, ki je postal v povezanosti s sedežem sv. Petra in svojimi predniki za nas učitelj vere, znamenje edinosti in voditelj v času, ki ga živimo. V slovenščini je nadaljeval:

Z velikim upanjem vas sprejemajo in pozdravljajo slovenski verniki in si štejejo v čast, da ste si izbrali za vodilo svoje nadpastirske službe geslo, ki je navdihovalo življenjsko pot Slovana Maksimilijana Kolbeja.«

Dodal je še nekaj besed v furlanščini in zaključil: »Naj se poslužimo duhovniki in verniki pri uresničevanju nadškofovega programa besed sv. oglejskega škofa Hromacija, ki je dejal, da kakor škofovo poučevanje vzpodbuja njegovo ljudstvo k dobrim delom, tako je vdanost vernikov vzpodbuda za škofa, iz česar sledi, da je ljudstvo škofova radost, škof pa veselje njegovega ljudstva.«

Za msgr. Ristitsem je v tekoči italijanščini pozdravil nadškofa in goriško versko skupnost generalni vikar minoritskega reda Poljak p. Kruszylowicz in se mu zahvalil za opravljeno delo v korist reda, ki mu pripada. Oblikoval se je ob vzorih kot so bili veliki svetniki reda sv. Frančišek Asiški, sv. Anton Padovanski in sv. Maksimilijan Kolbe.

Po teh pozdravnih besedah se je nadaljevala sv. maša s Slavo in branjem beril. Drugo berilo v slovenščini je prebral Mauro Leban, pred darovanjem pa sta v slovenščini dve prošnji izrekla dr. Bernard Špacapan in učiteljica Ana Rupil.

ŠKOFOV PROGRAMSKI GOVOR

Po evangeliju je spregovoril novi nadškof. Osvojil nas je s svojim jasnim izražanjem in tehtnimi mislimi. Čutiti je bilo, da ve, kaj hoče. Najprej je omenil, da se čuti majhnega in revnega pred nalogo, ki sta mu jo Cerkev in Kristus poverila. Citiral je besede sv. Avguština: »Po eni strani me je strah, kar sem za vas, po drugi strani me tolaži to, da sem z vami. Za vas sem dejansko škof, z vami sem kristjan. Prvo je poslanstvo, drugo milost.«

Ustavil se je nato ob dejstvu, da smo vsi kristjani in da je krst naše osnovno dostojanstvo. Na to moramo biti vedno ponosni, to milost moramo vedno znova obujati v vsakdanji resničnosti. Omenil je nato svoj redovni poklic, ki se je sedaj dopolnil s škofovskim posvečenjem. Kot sv. Frančišek Saleški sedaj čuti, da ga je Bog spraznil samega sebe in ga napolnil z njim; dal mu je druge, da bi bil za druge. To je njegova resničnost.

Navzočim je potem pobliže prikazal svojo škofovsko službo, ki obstaja v poučevanju, posvečevanju in vodenju. Treba je imeti ljubezen do resnice in jo utrditi. Zlasti v tem Svetem letu je treba poglobiti nauk o odrešenju. In treba je znati vladati, z nasvetom, prepričevanjem in zgledom.

»Sv. oče me pošilja v to zemljo, tako bogato na zgodovini ter različnosti jezikov in kultur kot so italijanska, furlanska

(nadaljevanje na 2. strani)

Nadškof p. Bommarco med svojim programskim govorom. Ob njem duhovniki goriške nadškofije, ki so se mu nato vsak zase poklonili in mu izrazili svojo pokorščino

Iz smrti v novo duhovno življenje

Misel ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku

O pesniku Prešernu in o moči in nemoči slovenske lepe besede je bilo v stoletju po njegovi zgodnji smrti že zelo veliko povedanega. Literarna znanost je delo evropsko pomembnega pesnika ocenila po svoje, zdaj živo in točno, zdaj spet zgolj špekulativno in ideološko priostreno.

Prešerna, ki je svoj čas preživel v zunanjih in notranjih težavah in zelo osamljeno, si danes laste tako rekoč vsi: znanstveniki vseh šol in prepričanj, pisatelji znotraj in zunaj slovenske domovine, politiki včeraj in danes. Prešernov smrtni dan, dan njegovega smrtnega boja in odhoda iz fizičnega življenjskega trpljenja prav v srce slovenskega Parnasa, je po čudnem naključju usode, ki na Slovenskem morda niti ni naključje, postal radostni rojstni dan nove in svobodnejše slovenske kulture.

Tako bi tudi gotovo bilo prav samemu Prešernu, katerega ni mogel nihče vprašati za dovoljenje, če se v imenu njegove poezije in njegovega zasebnega življenja (ki se v resnici javnosti ne danes in ne včeraj sploh ne tiče), sme tako delati. Če se skrivnostim Prešernovega življenja smemo sploh približati, potem le tako, da mu naredimo najmanj krivice.

Kar na tem navzven morda bednem življenju najbolj preseneča, ni njegova trpkost, temveč njegova v resnici človeško polna vdanost v usodo bivanja. Prešeren ostaja — v nasprotju z večino njegovih nekdanjih in sedanjih naslednikov — človeško neodvisen. Njegovo življenje je tako rekoč nepodkupljivo in neodvisno tudi od vse tako imenovane velike in visoke kulture, ki sedaj, več kot sto let po njegovi smrti, kot nekakšna tovarna literarne misli kar z birokratsko gospodovalnostjo stroji naprej.

Prešeren je razmeroma malo pisal. Tega dejstva ni mogoče prikriti. Zato so nekateri iznašli različne teorije, v katerih trdijo, kaj je bilo temu krivo in kaj ne. Ponekod se pojavi kot temno dejstvo neprijetna figura avstrijskega arhitekta tedanje »nove Evrope« starih pravih vladarjev kneza Metternicha in njegove poniglave cenzure. Ta je bila mračna in neumna, a v resnici manj neprizanesljiva kot današnja cenzura na mnogih koncih sveta.

Drugi vzrok za Prešernovo literarno zadržanost iščejo nekateri v njegovi samotnosti in tako imenovani neredn osti, v pijančevanju. Nekateri celo v tem, ker je začuda malo potoval in morda imel zaradi tega premalo nagibov na razpolago. Ogrožalo ga je baje tudi vseprisotno nemštvo.

Vse te teorije so več kot vprašljive. Jezik Prešernovih literarnih umetnin je vedno dosledno organiziran in do konca discipliniran. Pomanjkanje motivov Prešernova bogata domišljija in veliko evropsko humanistično znanje, ki ga danes ne doseže več skoraj nihče, ne pozna. Nasprotno, Prešernov literarni jezik je kar nabito poln, lahko bi tudi rekli, električno napet z motivi, čustvenimi pregibi in filozofskimi in konkretnimi dejstvi. Tako imenovana pijača je Prešerna telesno lomila, vendar je kljub temu še v drugem delu svojega življenja ustvaril enega vrhov svojega literarnega delovanja, namreč znameniti ljubezensko-zgodovinski in istočasno pretresljivo religiozni ep »Krst pri Savici«. Krona njegovega duhovnega dela, njegove v knjigo zbrane »Poezije« pa so izšle prav na koncu njegove življenjske poti, leta 1847 pri Jožefu Blazniku v Ljubljani.

Nemškutarjev Prešeren zagotovo ni maral. Po srcu je bil velik rodoljub in Slovenec. Svojega slovenskega izvora ni nikjer zatajil. Ne na Dunaju ne v Celovcu in ne v Ljubljani. Vendar je znal tudi pred Nemci nastopati suvereno in brez kompleksov. Prav zaradi tega so ga spoštovali tudi tujci. Istočasno je Prešeren kot Slovenec napisal več pomembnih pesmi v nemščini, medtem ko so ga nekateri nemški pesniki zelo zgodaj začeli prevajati v nemščino.

Najbolj važno pa je morda, da je Prešeren ostal ves čas neodvisen tudi od tako imenovanega pesniškega poslanstva, v imenu katerega današnji upravitelji narodnih kultur prirejajo različna kulturna slavja. Pisanje mu ni bilo samemu sebi namen, temveč prav nasprotno. Predajal se je čustvenim prijateljskim razpoloženjem, ljubezenskim utrinkom na samotnih poteh tedanje Ljubljane, a tudi preprosti človeški ponižnosti in prijetni vzajemnosti z mnogimi trpečimi tistega časa. Seveda predvsem s Slovenci, a nikakor ne edino s Slovenci, temveč tudi z drugimi »Avstrijci« in »Neavstrijci«, s Poljaki, Čehi in tudi Nemci samimi, s katerimi je imel več stikov, kot se včasih misli.

To je bilo Prešernovo »malo življenje«, ki je le poredko seglo v uradnost »velike literature«, o kateri danes toliko razmišljamo. Prešeren je pisal le tedaj, ko je čutil, da mu je to notranje potrebno. Potrebno predvsem zanj, za njegova notranja razčiščevanja, za dušni mir. To pisanje zase ni nikoli prekrilo Prešernove življenjske avtentičnosti. Prešernova literatura ni nikdar, v nasprotju z Župančičevo in drugimi, ukradla iz življenja ljubezen in lepoto samo za to, da je lahko ustvarila erotično poetiko in estetiko iznad življenja.

Prešeren stoji namreč pod svojo poezijo in jo istočasno kot avtentični pričevalec resnice o sebi in svojem času človeško in duhovno presega. Zato pa rase tudi tisti utrinek iz njegovega življenja, ki ga je za nas in tiste po nas napisal na papir v visoki splet avtentične lepote, ki ni izdala lastnega življenja in življenja svojih ljudi.

Ali se slovenska in druge kulture pri takem umetniku še lahko učijo? Ali ne prisegajo nanj velikokrat zgolj verbalistično, z mislimi, usmerjenimi popolnoma drugam? Nebirokratska in nekomercialna kultura, veliki umetniki, ki svojega življenja in njegove avtentičnosti ne zapravijo ne za blago, ne za čast in ime, so danes skorajda nepotrebni. Seveda so bili nepotrebni tudi v Prešernovem času. In to je tragika takega umetništva. In tudi njegova moč.

Zakaj Prešeren bi, tak kot se nam razodeva iz svoje velike duhovne oporoke v lepih verzih, tudi danes trpel in osamljeno strmel v nebo, če se bo odprlo in svet preplavilo z blagodejno sončno svetlobo upanja in ljubezni. Tudi živ bi bil tako živ kot je živ po smrti za nas in za vse zanamce.

Lev Detela

Papež bo obiskal osem srednjeameriških držav

V nedeljo 6. februarja je sv. oče pred molitvijo angelskega češčenja napovedal, da bo obiskal skupino držav Srednje Amerike. Potovanje bo trajalo od 2. do 9. marca. Obiskal bo naslednje države: Kostariko, Nikaraguo, Panamo, Salvador, Guatemalo, Honduras, Belize in Haiti. Te države štejejo skupno 27 milijonov prebivalcev, katoličanov pa je 90 %. Ob sklepu svojega potovanja na Haitih se bo srečal s 60 škofi Latinske Amerike, ki bodo tam zbrani na posvetovanju. Papeža čaka izredno težko potovanje, saj bo našel vsak dan drugačen družbeni položaj.

Francoska Cerkev potrebuje diakonov

Predsednik francoske škofovske konference Jean Vilnet je objavil pismo, v katerem po naročilu škofovske konference seznanja fante in može s pravicami in dolžnostmi, ki jih imajo v katoliški Cerkvi diakoni. Škof posebej opozarja na to, da potrebuje današnja Cerkev poleg duhovnikov in redovnikov (obojih v mnogih državah primanjkuje) tudi diakone. V Franciji deluje ta čas okoli 150 diakonov, med njimi 100 poročenih.

Postni čas

Postni čas začenjamo na pepelnico (letos 16. februarja) s pomenljivim obredom pepeljenja, ki ga spremljajo resne besede: »Spokorite se in verujte evangeliju!« ali »Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!«

To je bogoslužni vstop v postni čas, ki naj ima letos za geslo: Bog kliče človeka k vestnemu delu. Bogoslužno obhajanje pepelnice mora na nek način pokazati, da je post znamenje pripravljenosti predati se Kristusu, da nas preoblikuje, popravi v nas, kar je zgrešenega. Bogoslužje pepelnice in nato vsega postnega časa do velike noči mora dihati spokornost in krstno pripravljenost postati boljši ljudje in boljši kristjani.

★

Iz Slovenije

Novi cerkvi v Ankaranu in Portorožu

Začela se je gradnja nove cerkve in župnišča v Ankaranu (koprski zaliv). Župnija je pomembno turistično naselje in šteje 3.000 prebivalcev. Dosedanja cerkvica sv. Brigite na Kolumbanu, visoko na pobočju je daleč premajhna in predaleč od Ankarana. Nova cerkev bo posvečena sv. Miklavžu, ker je na tem območju nekoč stal benediktinski samostan svetega Nikolaja. Na tem mestu je danes hotel Adria.

Tudi župnija Portorož se pripravlja na gradnjo nove cerkve in župnišča. Dodeljeno zemljišče leži kakih 400 metrov za starim Palace hotelom, kjer je bil do sedaj cvetlični vrt tega hotela. Dosedanja kapela rožnovenske Matere božje stoji ob glavni cesti, ki pelje iz Portoroža v Sv. Lucijo. Za kapelo je precej praznega prostora. Občinske oblasti v Piranu so dale novo zemljišče za staro.

Glavna gradbena dela v cerkvi Kristusa Odrešenika v Novi Gorici so v glavnem končana, ostaja pa na ramenih koprske škofije velik dolg, ki ga bo treba preko deset let vračati (mesečno okrog 600.000 Ndin). Škof zadevo toplo priporoča vsem, ki so bolj odprtega srca, da se je pogosto spominjajo, zlasti ob pogrebih svojcev, saj jim z miloščino za božjo hišo več koristijo kakor s cvetjem, ki v nekaj dneh ovene.

Komisija za slovenski prevod cerkvenega zakonika

V torek 25. januarja je sv. oče podpisal novi zakonik cerkvenega prava. Ker je zakonik v izvirniku latinski, bodo posamezne škofovske konference poskrbele prevode v domače jezike. V Sloveniji so škofje že imenovali posebno komisijo za slovenski prevod zakonika. Predsednik komisije je dr. Stanko Ojnik. Ljubljanski nadškof je prosil za sodelovanje pri dokončni redakciji tudi Slovensko akademijo znanosti in umetnosti, ki se je vabilu odzvala. S prevodom bodo morale krajevne Cerkve postopoma poskrbeti tudi za lastno zakonodajo, saj nova pravna ureditev marsikaj prepušča vodstvom krajevnih Cerkva.

Krožna pot severnoameriškega podpredsednika

Medtem ko se je severnoameriški zunanji minister Shultz mudil pretekle dni na Daljnem vzhodu (Japonska, Kitajska, Južna Koreja in Hongkong), je ameriški podpredsednik George Bush obiskal Zahodno Evropo s prvenstvenim namenom, da utrdi solidarnost zaveznikov glede Reaganovega predloga o »ničelni rešitvi« v odpravi jedrskih raket srednjega dometa.

Svojo krožno pot je pričel v Zahodni Nemčiji, se ustavil nato v Nizozemski in Belgiji in obiskal Ženevo, kjer je prisostvoval zasedanju odbora Združenih narodov za razorožitev ter govoril v Palači narodov. Pri tem je obtožil Sovjetsko zvezo, da uporablja v Afganistanu in jugovzhodni Aziji strahotna kemična orožja.

Peti postanek na svoji poti je Bush posvetil Italiji, kjer se je zadržal polne tri dni, od sobote 5. februarja zvečer do torka 8. februarja zjutraj. Še pred prvim razgovorom s predsednikom italijanske vlade Fanfanijem je poudaril, da je Italija najzvestejši zaveznik ZDA tako glede odnosov med Zahodom in Vzhodom kot glede pogajanj o razorožitvi in dogajanj na Bližnjem vzhodu.

V Rimu je imel Bush vrsto pogovorov: poleg s Fanfanijem še z zunanjim ministrom Colombom, z vsemi predstavniki strank vladne koalicije, s Pertinijem in s papežem, s katerim se je brez tolmačev razgovarjal kar 80 minut, nato pa še dobre pol ure z vatikanskim državnim tajnikom kardinalom Casarolijem.

Bush je označil Italijo za »branik miru, svobode in pravice v Evropi«. Sovjetske rakete SS-29 merijo v srce Evrope, zato je edino pravilna »ničelna rešitev«. Ni pa izključil možnosti kompromisne rešitve, ki pa mora biti konkretna. Vendar naj se evropski zavezniki zavedajo, da nobena posamezna država ne bo mogla Andropova prepričati, da rakete umakne. To bo moč doseči le, če bo Atlantsko zavezništvo enotno. Vprašanje namestitve 112 ameriških raket Cruise v Comisu na Siciliji zavisi tudi od tega, če bosta SZ in ZDA v Ženevi našli kako kompromisno rešitev. Drugače bo do namestitve teh raket prišlo, na kar pristaja tudi italijanska vlada, ki se sicer zavzema za »ničelno« rešitev. Sta pa tako Fanfani kot Colombo Busha opozorila, da bi moralo priti med atlantskimi zavezniki do bolj enakopravnih odnosov.

Po postanku v Rimu je Bush svojo pot nadaljeval v Pariz, zaključil pa v Londonu.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V javnem konzistoriju je sv. oče Janez Pavel na svečnico podelil kardinalsko dostojanstvo 18 novoimenovanim kardinalom, ki izhajajo iz 15 držav in iz vseh petih celin. Papež jih je v svojem nagovoru pozval, naj bodo Cerkvi do kraja predani in pripravljeni tudi preliti kri zanjo, v imenu novih kardinalov pa se mu je zahvalil maronitki patriarh iz Libanona Horajke. Slovesnosti je prisostvovalo 8.000 oseb, med njimi zastopstva iz krajev, od koder so novi kardinali. Italijansko vlado je zastopal notranji minister Rognoni.

■ Sv. oče Janez Pavel II. je sprejel skupino 300 hrvaških romarjev, ki so spremljali novega hrvaškega kardinala Kuharića v Rim. Papež je pri tem omenil oba predhodnika sedanjega kardinala na sedežu zagrebške nadškofije z besedami: »Bili ste sodelavec časti vrednega kardinala Alojzija Stepinca in priljubljenega kardinala Franja Šeperja.« Te besede vsaj kar se tiče Stepinca beograjskemu režimu gotovo niso bile všeč, kot je le z nevoljo sprejel imenovanje nadškofa Kuharića, odločnega branitelja Stepinčevega spomina. Iz verodostojnih rimskih krogov se je zvedelo, da je Beograd dal vedeti, da mu Kuharić ni bil sprejemljiv, pač pa ne bi imel ničesar proti ljubljanskemu nadškofu dr. Šuštarju.

■ V Rimu so v navzočnosti papeža Janeza Pavla II. pokopali kardinala Antonia. Samoré. Pretekli teden je umrl zaradi srčne kapi. Bil je star 77 let. Sedanji sv. oče ga je imenoval za svojega osebnega posredovalca v težavnih pogajanjih, ki jih vodita že vrsto let Argentina in Čile o posesti preliva Beagle pri Ognjeni zemlji. V pogrebnem nagovoru je sv. oče o kardinalu dejal: »Bil je človek polne, kristalne, trdne zvestobe in predanosti. Zvestobe, ki jo je živel z ljubeznijo.«

■ V nedeljskem opoldanskem nagovoru se je sv. oče zavzel za dva milijona ganskih delavcev, ki so jih nigerijske oblasti pretekli teden na nečloveški način izgnale v Gano, kjer že itak 12 milijonov prebivalcev živi v težkih razmerah. »Ta tragedija,« je dejal, »je kar se tiče silnih razmerij nekaj novega v našem stoletju in vznemirja vest vseh. Vsi, ki jim je dano, naj se zavzamejo za ta brezbrambna človeška bitja.«

■ V kraju Lusciano, majhni občini blizu Averse v Kampaniji je spet prišlo do umora, ki ga je zagrešila kamora. Pred lastnim stanovanjem je bil ustreljen 48-letni Francesco Brunitto. Politično je pripadal DC in je bil občinski odbornik. V tem kraju so demokristjani povezani s komunisti pri upravljanju občine. Brunitto je bil po izjavi domačinov ubit, ker se ni uklonil zahtevam kamore. V zvezi z vedno bolj pogostnimi umori kamorističnega porekla je bila razprava tudi v rimskem parlamentu. Podtajnik notranjega ministra Sansa je dejal: »Kamora v Kampaniji postaja nacionalno vprašanje. Hoče nadomestiti državno oblast in prodreti v krajevne javne uprave, da se tako dokoplje do denarnih virov.«

■ Nova bolivijska vlada je izročila Franciji znanega nacističnega vojnega zločinca Klausa Barbieja, ki je leta 1951 pribežal v Bolivijo in si pridobil tamkajšnje državljanstvo. Francija dolži Barbieja številnih zločinov, mučenj zaprtih borcev zoper nemškega okupatorja, umorov francoskih partizanov in odgona tisočev Judov v koncentracijska taborišča. Sedaj je Barbie zaprt v trdnjavi Montluc pri Lyonu. Posebno vojaško sodišče mu bo sodilo za zločine, ki jih je storil »zoper človeštvo«.

■ Severnoameriški državni tajnik Shultz se je pretekli teden mudil v Pekingu na Kitajskem in imel razgovore z vodilnimi režimskimi osebnostmi. Ministrski predsednik Čao Cijang je dejal, da so medsebojno odnosi kljub razhajanju glede Taiwana kar dobri in pristal na Shultzevo vabilo, da kmalu obišče ZDA in se sestane s predsednikom Reaganom. »Želim,« je dejal, »da pride med Kitajsko in ZDA do trajnih prijateljskih odnosov, saj je to v interesu ne samo obeh narodov, ampak svetovnega miru.« Na kitajski strani so dali Shultzu tudi vedeti, da so razočarani, ker Sev. Amerika ne posreduje vojaške tehnologije in orožja v tisti meri kot je bilo obljubljeno.

Salezijanci se pripravljajo na svoje vrhovno zasedanje

Od 24. do 26. januarja so zborovali slovenski salezijanci v Želimljem. Na svetu je sedaj okrog 17.500 salezijancev. Salezijanska družba se pripravlja na 22. vrhovno zasedanje. Pripraviti morajo namreč družbena pravila za dokončno potrditev, kar zadeva vrhovno vodstvo Cerkve.

Novi goriški nadškof

(nadaljevanje s 1. strani)

in slovenska. Oglej je kot darežljiva mati posredoval civilizacijo in vero mnogim ljudstvom srednje in vzhodne Evrope. Potrebno je zato, da mi goriška Cerkev, dediči oglejske znova odkrijemo to skrivnostno in notranje duhovno bogastvo nauka, svetosti in umetnosti, ki je napravilo iz Ogleja središče izžarevanja in sedež krščanstva za vso severovzhodno Italijo, Istro in obdonavske pokrajine. To dediščino Ogleja, ki je tudi Gradeža, je treba znova ovrednotiti. Kot v preteklih stoletjih so tudi danes v naši deželi ljudstva in civilizacije, ki morajo živeti v oplajajočem se sožitju. Vse to pa naj druži skupni imenovalec naše vere, ki smo jo prejeli iz Ogleja. Pri tem želim izreči poseben pozdrav bratom in sestram Slovencem:

Žal še ne poznam vašega jezika, vendar sem prepričan, da to ne sme biti preprека za medsebojno razumevanje in sodelovanje. Naša krajevna Cerkev, nekdaj ogromna, danes veliko manjša, ima priložnost, da si s slovensko skupnostjo prizadeva za nenehni dialog in s tem odkriva vrednote, ki so lastne vsakemu narodu ter koristne za vzajemni duhovni napredek.

Čisto naravno je, da to dejstvo v naši Cerkvi tu in tam povzroča razne probleme, ki jih pa bomo zlahka premostili, če bomo drug drugega spoštovali in ljubili ter si prizadevali za skupno življenje. Potrebne moči na tej skupni poti bomo črpali iz bogate zakladnice oglejske Cerkve, ki je naša mati in mi njeni sinovi.«

Nadškof je za tem smatral za primerno, da je pozdravil še svojo družino in »moj majhni, a dragi otok Cres. Mi, ki živimo ob meji in ki želimo razumeti in zadostiti upravičene zahteve tistih, ki imajo drug jezik ali kulturo zahtevamo tudi razumevanje za tistega, ki je izgubil svojo rodno zemljo in živi na tujem. V tolažbo mi je, da je goriška nadškofija kot naslednica oglejske Cerkve imela svojo oblast tudi nad mojim otokom in da se bodo te duhovne, kulturne in čustvene vezi še naprej harmonično razvijale.«

Proti koncu govora je pozdravil predstavnike oblasti, raznih združenj, se spomnil vseh družbenih sestavin nadškofije, še posebej omenil bolne, osamljene, po zaporih, otroke, šolsko mladino. Vsem nudi roko in jim želi posredovati zaupanje in tolažbo. Končno je omenil še pozdrav, ki ga pošiljata nadškofiji sv. oče in predsednik Pertini. Zaključil je:

»Pomagajte mi s svojo molitvijo in pokorščino, da bom našel svoje veselje ne v tem, da sem vaš predstojnik, ampak da sem vaš oče in služabnik, uresničujoč pri tem svoje škofovsko geslo: Daj samega sebe drugim, to je ljubezen!«

IZROČITEV DAROV

Med darovanjem so zastopniki osmih pastoralnih področij, v katere je razdeljena goriška nadškofija, prinesli g. nadškofu tipične darove svojih področij. Slovenska zastopnika, Alenka Florenin in Marko Tomšič iz Sovodenj sta v domači narodni noši prinesla košarico, v kateri so bili tipični proizvodi slovenske cone: vino iz Brd, ki je vključevalo tudi redki in dragoceni pikolit, vipavski kruh in pršut. Na sodčku z vinom so bile vžgane (delo Silvana Bevčarja iz Pevme) simbolične rože iz slovenske pesmi: rdeči nagelj, zeleni rožmarin in roženkravt.

Naj še omenimo, da sta slovensko duhovščino z onstran meje zastopala župnik iz Nove Gorice Gašper Rudolf in dekan iz Kanala ob Soči Srečko Šuligoj. Navzoči so bili tudi nekateri slovenski minoriti, med njimi bivši njihov provincial p. Martin, ki sedaj deluje v Gradcu. Na koru se je z zborom »L. Fogar« izmenjaval slovenski zbor »Lojze Bratuž« pod vodstvom prof. Stanka Jericija. Priložnost za to je bila zlasti med poklonom domače duhovščine novemu nadškofu, med darovanjem in delitvijo sv. obhajila. Vsa slovesnost se je zaključila s pontifikalnim nadškofovim blagoslovom.

J. K.

Sadovi zemlje, ki sta jih med sv. mašo poklonila nadškofu p. Bommarcu predstavnika slovenskega področja

Slovenska skupnost o zakonu 828

V zvezi s predlogom tržaškega pokrajinskega odbora o porazdelitvi sklada, ki ga predvideva člen 10 zakona 828 za okrepitev in razširitev proizvodne osnove, obrambo in razvoj zaposlenosti menimo, da se omenjeni predlog komaj dotakne inovativnih dejavnosti, tj. tistih spodbudnih dejavnosti, ki naj bi ustvarile nove vire bogastva in nova delovna mesta in obrobno obravnava področje male industrije, obrtništva, turizma in kmetijstva.

Nihče ne nasprotuje, da je treba primerno upoštevati zaposlitveno raven v glavnih industrijskih obratih in v pristanišču, toda če želimo, da tržaško gospodarstvo resnično zaživi, potem je treba dati ustrezna finančna sredstva tudi drugim industrijskim obratom, ki so že sedaj zdravi, potrebujejo pa spodbude tako na **področju raziskav** kot zadevnih uresničitev in so s tehnološkimi inovacijami sposobni povečati svojo proizvodno zmogljivost.

S tega gledišča dokument tržaške province predlaga za malo industrijo, turizem, obrtništvo in kmetijstvo odobritev novega zakonskega instrumenta, da bi se iz sklada, ki ga predvideva člen 10 zakona 828, dodeljevali prispevki omenjenim področjem v višini največ 20 %.

Dokument predlaga v ta namen vsoto 10 milijard lir. Toda znesek je vezan, kot smo rekli, na odobritev posebnega zakona. Glede uresničitve te možnosti smo, razumljivo, dokaj skeptični.

Zato Slovenska skupnost ni mogla glasovati za omenjeni dokument province tudi zato, ker meni, da so omenjene gospodarske panoge temeljnega pomena za uravnovešen in organski razvoj tržaškega gospodarstva, zlasti še z vidika slovenske manjšine.

Zadnja beseda sedaj pritiče deželni upravi, ki bo morala odgovorno upoštevati vsa proizvodna področja — od industrije do kmetijstva in terciarnih dejavnosti — kakor tudi najnujnejše potrebe vseh štirih pokrajin.

Slovenska skupnost je pripravila dokument o kriterijih, kako smotrno investirati sklade, ki jih predvideva zakon 828, in je izdelala tudi konkretne predloge, ki so pa bili upoštevani samo v majhni meri in pogojno. Predlog province o delnem finansiranju omenjenih sektorjev vzbuja resnično dvom o njegovi uresničljivosti.

Deželni kongres DC v Vidmu

V petek 4. februarja se je v Vidmu začel deveti deželni kongres Krščanske demokracije in se zaključil sledečo nedeljo z izvolitvijo novega tajnika. Kongresa so se udeležili delegati in povabljeni gostje, predstavniki strank ustavnega loka in kulturnih ustanov. Prvi dan je kongresu predsedoval državni podtajnik za zunanje zadeve posl. Fioret, nato pa senator Martinazzoli od osrednjega vodstva DC.

Dosedanji deželni tajnik DC P. Braida je v svojem dolgem političnem poročilu obravnaval vrsto pomembnih političnih vprašanj. Med drugim se je dotaknil tudi vprašanja slovenske manjšine. Zagotovil je, da bo Krščanska demokracija nadaljevala z akcijo za izglasovanje zaščitnega zakona v parlamentu, obenem pa tudi zakona za ovrednotenje furlanskega jezika in kulture. V svoji politični analizi o sodelovanju z drugimi strankami v deželni večini (PSDI, PSI, PLI, PRI in SSk) je deželni tajnik dal poseben poudarek vlogi Slovenske skupnosti in dejal, da je bila DC vedno za tako sodelovanje. Braida je še govoril o splošni deželni politiki, o enotnosti dežele, o obnovitvenih načrtih, o novih pogledih na avtonomijo itd.

Kongresu so prisostvovale tudi druge politične stranke. Delegacijo Slovenske skupnosti so sestavljali deželni tajnik A. Bratuž, podtajnik G. Gradnik in deželni svetovalec D. Štoka. SZDL Slovenije je predstavljal Bojan Lubej.

Za novega tajnika je bil izvoljen dosedanji deželni odbornik Adriano Biasutti. Prejel je 151.800 glasov (62 %). Podprli so ga delegati »Forzenuove«, dorotejci in skunipa Piccoli-Fanfani-Andreotti. Za bivšega tajnika Braida, ki pripada do sedaj vodilni morotejski skupini je glasovalo po svojih delegatih 93.300 članov.

Slovenska gledališka prireditev v Krminu

Krminska občinska uprava že nekaj let prireja gledališko sezono, v katero uvrsti tudi slovensko predstavo. Ta je bila v petek 28. januarja v krminskem občinskem gledališču in sicer Molièrova komedija »Namišljeni bolnik« v izvedbi članov dramske skupine PD »Štandrež«. Delo je režiral Emil Aberšek in je tudi v Krminu, kot nekaj dni prej na Humu, bilo deležno navdušenega sprejema. Ob koncu predstave je slovenski občinski odbornik Kenda štandreški skupini poklonil šopek vrtnic.

Življenjski jubilej

V nedeljo 13. februarja praznuje svoj 90. rojstni dan naš oče, ded in praded

HUBERT MOČNIK

Ob tem visokem jubileju mu iz srca želijo obilo zdravja in osebnega zadovoljstva hčerka Mara, sinovi Vlado, Silvo, Dolfi z družinami in ostali sorodniki.

*Čestitkam se **pridružuje tudi** »Katoliški glas«, Goriška Mohorjeva družba in »Pastirček«, ki ga štejejo med svoje zveste naročnike in sotrudnike.*

V Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3 nastopi na **pustno nedeljo 13. februarja ob 17. uri** mladinski oder Šentjakobskega kulturnega društva z veseloigro

VRAŽIČEK V STEKLENIČKI

Med odmori bo bogat srečolov. Vabljeni!

Pastirček št. 5

Na prvi strani je članek o Prešernu ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarja. Napisala ga je Lučka Peterlin Susič. Tudi risba za 2. razred je posvečena Prešernovemu dnevu, medtem ko je za 1. razred povezana s pustom. Obe risbi je kot običajno pripravila Majda Paulin. Ko smo že pri tem, naj omenimo še slikanico »Skrivnostno vprašanje« (J. V.). Slika nas opozarja, naj se veselimo z drugimi, če se kak izgubljeni predmet najde.

Leposlovni del je sestavljen iz več zgodbic: zaključi se zgodba o sneženem možu (M. Okorn), Z. Trampuž pripoveduje o kosih, ki sta sklenila graditi gnezdo, Julče Gorjan se spominja v »Skopuhu« svoje mladosti, Anamarija Zlobec je napisala igrico »Živio babica!«. Pesmi sta prispevali Zora Saksida »Razočarane tatičke« in Ljubka Šorli »Tri deklice«. Ivo Bolčina je uglasbil pesem »Vrabček čaka mamico«.

V stalnih zaglavjih najdemo v Pastirčkovih srečanjih razgovor z msgr. Francem Močnikom (pripravila M. Perat), Evelina Pahor opiše Doberdobsko jezero, Ljuba Smotlak pa v Tržaških sprehodih opiše nabrežje ob Velikem kanalu. Hubert Močnik pripoveduje, kako je uporabljal svoj prosti čas v šolskih letih. Mladina na Tržaškem je povabljena na »Pesem mladih«, ki bo 13. marca v Kulturnem domu v Trstu. Na katehetski strani je 21 vprašanj o naših škofih. Pravilnih odgovorov je samo sedem.

Prof. Vinko Beličič govori na Slomškovi proslavi v Nabrežini. Bila je v nedeljo 23. januarja, združena z božičnico

Pomembni trenutki za tržaško Cerkev

Smo na tem, da damo krepko podlago trem ustanovam v krajevni Cerkvi: župnijskim svetom, škofijskemu pastoralnemu svetu in medžupnijskemu svetu. Za sedaj opustimo prvega, o drugem bomo prihodnjič napisali posebej, razčlenimo tretjega.

Medžupnijski svet naj bi bil tisti organ, ki naj bi povezoval vse slovenske cerkve na Tržaškem (okolico in mesto). Sicer smo napravili nek poizkus že pred leti, a ni šlo. Danes so razmere drugačne, ugodnejše. Iz več razlogov. Podlaga tega novega organizma so župnijski sveti, ki so skoro po vseh župnijah (kjer jih ni, je to negativna točka za duhovnika), pri dobrem delu vernikov opazimo večjo zavzetost, več volje do sodelovanja in odgovornosti. Duhovniki in laiki čutimo potrebo po večji medsebojni povezanosti, kar naj odpravi razpršenost in zaprtost, ki sta pravi ljuljki med pšenico.

Laiki si želijo več upoštevanja pri važnejših odločitvah, duhovniki pa moramo pokazati z dejstvi, da si v resnici želimo njihovega sodelovanja. v vodstvu Cerkve. Medžupnijski svet pomeni tudi poslušanje baze, skupno načrtovanje, trajno povezanost med redovnicami, duhovniki, laiki-zastopniki vseh župnij, obenem razvoj izdelanega pastoralnega načrta. Z drugimi besedami pomeni: z vztrajnostjo in potrpežljivostjo graditi slovensko Cerkev v sklopu škofijskega življenja.

Členi 511, 512, 513 komaj izdanega cerkvenega zakonika govorijo o škofijskem pastoralnem svetu, kar velja za vse sorodne organe: ima nalogo, da išče novih možnosti, ovrednoti sedanje delo in predlaga praktične zaključke. V kratkem je tu povedano vse. Znamenja časa so tu. Volitve za novi škofijski pastoralni svet so izredna priložnost, da dobro pripravimo eno in drugo. Taka povezava bo za nas blagoslov, zato vsi naredimo vse potrebne korake! - *Dušan Jakomin*

Pomoč za begunce iz Nigerije

Na poziv sv. očeta je mednarodna dobrodelna ustanova Caritas takoj začela organizirati pomoč za begunce iz Nigerije, enako italijanska Caritas, kateri se je pridružila tudi škofijska v Trstu, ki kliče na pomoč župnije, razne skupnosti in gibanja. Vsak dober dar je prijeten dar.

Novo pokrajinsko vodstvo tržaške SSk

V torek 1. februarja se je sestal novi pokrajinski svet Slovenske skupnosti, izvoljen na kongresu 11. in 12. decembra lani ter v skladu s svojimi statutarnimi pristojnostmi in po enotnem dogovoru izvolil druge vodstvene organe stranke.

Tako je bil za političnega tajnika potrjen dr. Zorko Harej, v izvršni odbor pa so bili izvoljeni še Alojz Tul, Marij Maver, Boris Slama, Aleš Lokar, Ivo Jevnikar, Miro Opelt, Bojan Brezigar in Marija Brecelj. V predsedstvo pokrajinskega sveta so bili izvoljeni: Aleksander Rudolf (predsednik), Stanko Škrinjar (podpredsednik) in Aleksander Mužina (tajnik).

Nova skavtska načelnica v Trstu

Z novembrom je postala nova načelnica dekliškega dela skavtske organizacije v Trstu Eva Fičur. Dosedanja načelnica Nadja Maganja-Jevnikar se je službi odpovedala iz družinskih razlogov, sprejela pa je mesto blagajničarke v pokrajinskem vodstvu skavtov v Trstu.

Evi Fičur, ki študira na Fakulteti za tuje jezike v Vidmu in ki je že več let skavtska voditeljica pri Sv. Ivanu v Trstu in je bila že nekajkrat načelnica na taborih, voščijo skavtski bratje in sestre veliko delovnih uspehov.

Bazovica

Prešernova proslava. Slomškov dom v Bazovici je pripravil v nedeljo 6. februarja ob 17. uri v župnijski dvorani dobro in lepo Prešernovo proslavo. V resnici bi moral biti namen teh vsakoletnih kulturnih proslav tudi, da se izboljšajo nastopi, poglobijo recitacije Prešernovih poezij, prečisti petje zborov, da se uveljavi in zaživi duh slovenskega genija Prešerna.

Dejansko smo bili priča pravemu načinu recitiranja, ne tistemu precej običajnemu kakor naročenemu privzdignjenemu tonu in v slabem pomenu pridigarski intonaciji. V glavnem so recitatorke in recitatorji podajali v naravnem govornem tonu, kar je edino pravilno. In tudi pripravljeni so bili. Njihov recital je obsegal poezije F. Prešerna in A. M. Slomška pa tudi reke in pregovore. Prešernu je bil nekako naravno pridružen Slomšek, ker je Slomškov dom priredil proslavo in ker je govor obravnaval dva velika in vzporedna duhovna pojava: Prešerna in Slomška.

Otroški zbor »Slomšek« je z recitacijami in petjem Slomškovih in Prešernovih pesmi pripravil pot odličnemu govoru znanega poznavalca in gojitelja slovenskega jezika in slovenske kulture Mirka Mahniča.Govornik je prikazal glavne poteze obeh velikih mož,Prešerna,ki je visoko cenil Slomška in zavzeto prebiral ljubeče in preproste besede, ki jih je Slomšek izrekel novim škofljanom v svojem pozdravnem govoru, in je imel dan, ko je Slomšek nastopil kot škof, za velik dan za Slovence; Slomška, ki je ob novi maši sklenil, da bo vsak prosti čas posvetil slovenščini, ki mu je bila tajitev jezika tajitev lastne matere in je Prešerna imenoval blagoslovljenega pesnika.

Pred govorom je zavzeto in navdušeno pel otroški zbor »Slomšek« pod vodstvom Fride Valetič; po govoru je uglajeno pel mlajši mladinski zbor »Vesela pomlad« z Opčin, ki ga vodi Franc Pohajač. Program tega zbora in vsebino pesmi je nazorno prikazala prof. Lučka Susič. Ostale nastopajoče in njihov program je predstavljala Tiziana Natural. Zbor »Slomšek« je z običajno spretnostjo spremljal Karlo Grgič, melodijo Pod oknom sta na violino in električne orgle zaigrala sestrica in bratec Ozbič, ki je tudi igral v podlagi Slomškove in Prešernove pesmi, ko so drugi recitirali. - *o-j*

»Skavtska pesem« pred izidom

V nekaj dneh bo izšel v Trstu ponatis pesmarice »Skavtska pesem«. Priljubljena publikacija, ki je prvič izšla leta 1973 kot sad okrepljenega sodelovanja med skavti in skavtinjami s Tržaške in Goriške, je v nekaj letih pošla. Imela je velik odmev pri mladini, pri pevskih zborih, učnem osebju in mladinskih pevovodjih. To tudi v Sloveniji in med skavti na Koroškem.

Sedanja izdaja je popravljena in izpopolnjena. Povečalo se je število pesmi, zunanja oblika pa je še bolj primerna udobni uporabi tam, kjer je njeno mesto: na taborih, na izletih, pri skavtsko oblikovanem bogoslužju, na srečanjih in sestankih. Platnice so namreč tokrat plastične.

Skavtski voditelji in voditeljice sprejemajo do konca februarja prednaročila za pesmarico. Prednaročniška cena je nižja od prodajne in znaša 5.000 lir.

Pesmarica »Skavtska pesem« obsega 219 pesmi na okoli 200 straneh. Razdelki so naslednji: Skavtske pesmi, Mašne pesmi, Spirituals, Pesmi od vsepovsod, Bans in igre, Ljudske in umetne pesmi. Na koncu sta abecedno in splošno kazalo. Za potrebni ponatis se je Slovenska zamejska skavtska organizacija odločila ob 30-letnici skavtizma v zamejstvu.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi ob prazniku sv. bratov Cirila in Metoda na

VZHODNO LITURGIJO

(mašo po bizantinskem obredu v staroslovanskem jeziku)

ob somaševanju več duhovnikov, ki bo v **nedeljo 13. februarja ob 15.30** v cerkvi sv. Marije Milostne (ul. Rossetti) v Trstu. Sodeluje ekumenski zbor »Ars Nova« iz Milana. Sledi v župnijski dvorani prikaz ruskih ikon v diapozitivih ob zvokih rusko-bizantinskih pesmi istega zbora. Uvodna beseda in razlaga liturgije v slovenskem in italijanskem prevodu. Vljudno vabljeni vsi prijatelji ekumenske misli in krščanskega Vzhoda!

Miroslav Krleža in Vladimir Nazor

Kot v Sloveniji Vidmar in Kocbek sta se na Hrvaškem priključila revoluciji dva velika, če ne največja literata in kulturnika. To sta Vladimir Nazor in Miroslav Krleža. Slednji se sicer ni odzval nalogu partije, da odide v partizane in je med vojno raje ostal v Zagrebu. To mu je povzročilo cel kup težav, ko je partija prevzela oblast. Malo je manjkalo, da ni padel v nemilost. Rešile so ga še deloma negotove razmere in ker ga je partija potrebovala za svojo propagando. Na ta način si je zagotovil obstoj ter bil celo deležen vseh privilegijev, časti in udobnega življenja novega razreda.

Vladimir Nazor pa se je kljub visokim letom pridružil partizanom na terenu in to še malo pred padcem Italije. Svoje dogodivščine iz te dobe je opisal v knjigi, ki je izšla v Zagrebu. Ob analizi te knjige se opaža velika sličnost med njim in Vidmarjem. Obe osebnosti sta se dali od KPJ izkoristiti v tem, da sta dali revoluciji neki prestiž. Razlika med Nazorjem in Vidmarjem je pa ta, da je Vidmar v svoji knjigi »Obrazi« to javno priznal, dočim Nazor tega ni storil.

Partizanov Nazor niti ne skuša utemeljiti iz neke politične perspektive ampak jih opisuje kot humanist samo z njihovimi nepolitičnimi problemi in tragedijami. Grozoto likvidacij in zaton vsake demokracije v revoluciji niti ne poskuša razložiti, ker bi ga to prisililo, da bi zavzel neko stališče, ki bi moralo biti zanj kot humanista ako že ne kot demokrata odklonilno. V svoji knjigi povzdiguje Tita kot vojaškega stratega in ga slika kot velikega človekoljuba, ki se zanima in skrbi za hrano in udobje borcev ter še posebno ranjencev. Opisovanje premikov in umikov v osrednji Bosni je dobro, v oči pade že poznano dejstvo partizanskega bojevanja, ki je bilo v majhnih sabotažah ter izzivanju okupatorja in ustašev, kar je povzročalo represalije, beg v gozd in silno tragedijo nedolžnega naroda.

Dr. Peter Urbanc

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Humor iz matične domovine

PRAZNOTA: Celovečerni slovenski film Pustota je dvorane, kjer so ga predvajali, pustil prazne. Puste in prazne. (Pri nas v Gorici, kjer je bila premiera v Kulturnem domu, je film pustil gledalce neme.)

TURKI IN TURŠKA KAVA: Ko so k nam prihajali Turki, so ljudje bežali za utrjeno obzidje. Ko sedaj pride turška kava, ljudje bežijo v trgovine. Razlika je pa vendar: Turki so prihajali pogosteje kot sedaj turška kava.

MOTNJE: Ko je začasni generalni direktor IMV (Industrije motornih vozil) v Novem mestu Janez Šter govoril na televiziji o ukrepih Zveznega izvršnega sveta in trdil, da ti ukrepi gospodarstvu bolj škodijo kot koristijo, so se na ekranu pojavile motnje. Upamo, da so bile to edine motnje, ki so prizadele Janeza Štera.

V VOJVODINI: Lahko bi pridelali 80 milijonov ton žita, so menili Japonci. Kar 55 milijonov bi lahko izvozili. Zdaj pa Vojvodina uvaža menda celo mleko kljub številnim in dragim prekopom, ki so jih tam izkopali. Vendar je v Jugoslaviji napredno gospodarstvo, kajti v socializmu je vse napredno, tudi kristjani, meni Vekoslav Grmič.

Belgijski misijonarji

Belgija ima trenutno v 92 državah 4.500 duhovnikov, redovnikov in redovnic. Dve tretjini misijonarjev deluje v Afriki, ostali v državah obeh Amerik in v Aziji. Skoraj polovica belgijskih misijonarjev deluje v Zairu, nekdanji belgijski koloniji in sicer 2.200.

Slomškova nedelja - ekumenski dan

Vsako leto po spominu smrti sv. Cirila, ki ga praznujemo 14. februarja, Apostolstvo sv. Cirila in Metoda prireja ekumenski dan in se spominja svetniškega kandidata škofa Antona Martina Slomška, ki je veliko naredil za zedinjenje kristjanov, zlasti med slovanskimi narodi. Tudi letos bomo obhajali tak dan in sicer v nedeljo 20. februarja. Med nas bo prišel mariborski škof F. Kramberger, Slomškov naslednik na mariborskem škofovskem sedežu. Po mnogih krajih je že predaval o škofu Slomšku in mu je zelo pri srcu Slomškova zadeva, da bi bil razglašen za blaženega.

Spored obiska škofa Krambergerja pri nas bo naslednji: v soboto 19. febr. se bo v Katoliškem domu srečal z mladimi; v nedeljo 20. febr. ob 9. uri bo maševal in govoril na Travniku pri Sv. Ignaciju, popoldne ob 16. uri pa bo v Katoliškem domu ekumenska prireditev, na kateri bo tudi govoril mariborski škof.

Že zdaj vabimo k temu srečanju mladino in ostale naše vernike, saj mora biti ekumenizem in Slomškova razglasitev za blaženega skupna zadeva vseh Slovencev doma, v zamejstvu in v zdomstvu.

Novi nadškof na goriškem županstvu

Dan po svoji umestitvi je goriški nadškof p. Bommarco obiskal sedež goriške občine, kjer so ga pričakali vsi člani občinskega sveta. Na pozdrav župana dr. A Scarana je g. nadškof odgovoril z globokimi mislimi. Med njimi je bila tudi tista o sožitju in da naj večji brat dá manjšemu, kar mu gre. V prisrčnem vzdušju je nato potekel ob zakuski pogovor med navzočimi, ki so lahko z visokim gostom stopili v osebni stik in se z njim pobliže seznanili.

Katoliški Slovenci pred prvo svetovno vojno

V vrsti predavanj o preteklosti katoliških Slovencev na Primorskem je bilo v četrtek 3. febr. predavanje dr. Branka Marušiča na temo »Katoliški Slovenci« pred prvo svetovno vojno«. Obseg predavanja je bil zelo obširen, saj je šlo za pregled dobe, ki sega nekako od leta 1848 do 1915.

Predavatelj se je zato moral nujno omejiti na bistvene podatke o delovanju slovenskih katoličanov na Primorskem v tem času. Pri tem se je zadržal v glavnem na političnem področju, saj bi pregled prosvetnega, gospodarskega in socialnega delovanja zahteval posebno predavanje.

Za popolnejšo podobo udejstvovanja katoliških Slovencev v omenjenem razdobju bo res potrebno pripraviti še posebno predavanje prav o omenjeni dejavnosti, ki je bila še bolj plodovita kot politična.

Branko Marušič je v začetku predavanja omenil delo katoličanov še pred marčno revolucijo leta 1848 v raznih bratovščinah in sličnih verskih organizacijah. Sledil je prikaz političnega udejstvovanja v ustavni dobi 70. let preteklega stoletja, pa iskanje sloge z liberalci v 80. letih do preloma z njimi ob nastopu A. Mahniča v zadnjem desetletju prejšnjega stoletja.

Seveda ni mogel mimo raznih trenj med katoličani samimi ob nastopu mladih, ki so pod vplivom J. E. Kreka tudi na Goriškem začeli z velikopotezno socialno, gospodarsko in prosvetno dejavnostjo. Pri tem so naleteli na izredno oviro v Antonu Gregorčiču, ki je ostajal zvest starim konceptom v politiki in hotel z vsemi sredstvi ohraniti vlogo političnega voditelja primorskih Slovencev. Z raznimi mahinacijami se mu je to tudi posrečilo do začetka prve svetovne vojne.

Iz predavanja je bilo slutiti osrednjo vlogo, ki jo je do prve svetovne vojne igral dr. Anton Gregorčič v politiki primorskih Slovencev. Zato bo nujno, da nekdo pripravi predavanje o Antonu Gregorčiču. Le tako si bo mogoče ustvariti resnično podobo teh časov na Goriškem.

Prihodnje predavanje bo v četrtek 24. februarja ob 20.30. Prof. Tone Požar bo govoril o Virgilu Ščeku. Posegel bo torej v čas med prvo in drugo svetovno vojno.

Štandrež

Osnovna šola se je spomnila Prešerna. Kakor je prav in se spodobi, se je tudi letos osnovna šola »F. Erjavec« spomnila smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Tokrat so učenci imeli v gosteh pisateljico Zoro Piščanc, ki se je rada odzvala povabilu učiteljskega zbora.

Radovedni obrazi učencev so pazljivo poslušali vse, kar jim je pisateljica pravila. Zvedeli so marsikaj lepega in koristnega. Z njej lastno, mirno in tehtno besedo je učence spodbujala k ljubezni do branja in k ljubezni do naše govorice, ki ne zaostaja za nobenim drugim jezikom. Marsikaj je tudi povedala iz lastnega življenja in pisateljevanja. Učenci so sodelovali s tem, da so ji postavljali razna vprašanja, na katera je rada odgovarjala. Ob zaključku je učencem želela obilo šolskih uspehov s priporočilom, naj vedno in povsod ljubijo svoj materin jezik. - *I. B.*

Štmaver

Zunanje praznovanje sv. Valentina bo v nedeljo 20. februarja. Dopoldne služba božja kot običajno, popoldne pa se začne slovesnost v cerkvi ob 15. uri. Vabljeni častilci sv. Valentina, prijatelji Štmavra in vsi, ki so jim drage naše tradicije.

Šport

MOŠKA C-2 LIGA

INTER 1904 - OLYMPIA TERPIN 1 : 3

Olympia: Neubauer, Zadnik, Špacapan, Cotič M. in Š., Kuštrin, Dornik, Terpin D., S. in A.

V soboto 5. februarja je goriška Olympia Terpin premagala prvouvrščeni Inter 1904 ter tako spet dohitela štandreško Juventino in tržaški Rozzol. Olympijci so začeli s precejšnjo tremo in so zato izgubili prvi niz. Potem pa so se postavili na noge in nadigrali nasprotnike.

V soboto 12. februarja bo Olympia Terpin igrala s tržaškim Rozzolom. Tekma je odločilnega pomena, saj bo odločala, če bodo Goričani zasedli tretje mesto na končni lestvici ali ne.

ŽENSKA D-LIGA

LE VOLPI - OLYMPIA BERTOLINI 0 : 3

(5 : 15, 9 : 15, 9 : 15)

Olympia: Primožič, Perše, Olivo, Klanjšček M. in F., Bertolini K. in M., Mažgon.

Naše igralke so v gosteh požele novi točki in dohitele na lestvici Slogo. Sedaj sta obe ekipi na drugem mestu, medtem ko si prvo mesto delita Italcantieri in Pieris. Ravno s prvo se bodo Goričanke srečale v prihodnjem kolu. Medtem ko je bila tekma proti »Le Volpi« prava formalnost, se v srečanju z Italcantieri obeta srdit boj.

G. R.

Letošnji postni govori na radiu Trst A

18. februarja: Kreposti in krščansko življenje - Jože Kunčič.

22. februarja: Teološke ali božanske kreposti: vera, upanje in ljubezen - dr. Lojze Škerl.

25. februarja: Vera. Potrebnost, koristi in dobrote vere - Rudi Bogatec.

1. marca: Upanje. Potrebnost in koristi krščanskega upanja - p. Božidar Rumpler.

4. marca: Obup, največji greh zoper krščansko upanje in predrzno zaupanje - dr. Angel Kosmač.

8. marca: Ljubezen do Boga - prof. Drago Butkovič.

11. marca: Ljubezen do samega sebe - Franc Pohajač.

15. marca: Ljubezen do bližnjega - Milan Nemac.

18. marca: Glavne kreposti: Razumnost, pravičnost, srčnost in zmernost - dr. Jože Prešeren.

22. marca: Razumnost - dr. Jožko Markuža.

25. marca: Pravičnost - dr. Lojze Škerl.

29. marca: Srčnost in zmernost - Anton Lazar.

1. aprila: Jezus Kristus najvišji vzor vseh kreposti - Jože Jurak.

Srečna država

Lichtenstein, ki šteje 21.000 prebivalcev, ima samo 24 nezaposlenih, to je dve desetinki procenta. Izpraznjenih delovnih mest pa je trenutno 70.

OBVESTILA

Postna razmišljanja. Ljudski radio Gorica, ki oddaja v slovenščini vsak večer od 20. do 22. ure, vabi, da prisluhnete posebni oddaji vsak četrtek v postu od 17. februarja dalje. Prvo razmišljanje bo imelo naslov »Človek - kdo si?«. Oddaje pripravlja Ambrož Kodelja.

Maša za edinost bo v ponedeljek 13. februarja ob 16. uri v Zavodu sv. Družine. Vabi ACM Gorica.

Smrekk in Mladinski krožek iz Števerjana vabita na pustni ples v maskah v soboto 12. februarja v Sedejevem domu v Števerjanu s pričetkom ob 20.30. Igral bo ansambel Supergroup.

V Verdijevem gledališču v Gorici bo v sredo 16. februarja ob 21. uri koncert, ki ga bosta v organizaciji kulturnega združenja »Lipizer« izvajala violinist Igor Oistrah in pianistka Natalija Zertsalova. Na sporedu so kompozicije Mozarta, Čajkovskega, Schuberta, Ysayeja in Sarasadeja.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 14. febr. ob 20.15 predstavitev knjige Zore Tavčar »Veter v laseh«. Delo tržaške pisateljice bo orisal Saša Martelanc.

V okviru predavanj, ki jih prireja Narodna in študijska knjižnica v Trstu, bo v sredo 16. febr. ob 18.30 v Kulturnem domu v Trstu govorila dr. Anica Cevc o baročnem slikarstvu na Slovenskem.

Glasbena Matica, ZSKP in ZSKD vabijo na

KLAVIRSKI RECITAL

ki bo v **četrtek 17. februarja ob 20.30** v Katoliškem domu. Nastopila bo pianistka ZDENKA NOVAK iz Ljubljane.

DAROVI

Za katoliški tisk: Dušan Hmeljak, Trst 27.000; Albin Hlede, Števerjan 7.000; A. D., Gorica 17.000; Ciril Guštin, Francija 5.000; Kogoj, Francija 65.000; Kostnapfel, Sveti Križ 27.000; Mira Šonc, Gorica 15.000; Jožefa Ručina 10.000; Polda 7.000; Štefanija 5.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Krpan, Gorica ob obletnici smrti brata Ivana 50.000 lir.

Ob letošnjem mesecu katoliškega tiska daruje družina Kostnapfel iz Sv. Križa pri Trstu 50.000 lir za Katoliški glas, s čimer se želi hvaležno spomniti blagopokojne mame Marije Semič vd. Kostnapfel, ki je bila vsa povojna leta preko svojega 93. leta starosti njegova zvesta naročnica in bralka.

Ob 30-letnici smrti drage tete: nečakinja za slovenske misijone 30.000, za lačne po svetu 30.000, za slovensko duhovnijo v Gorici 15.000, za duhovne poklice 15.000 in za Našo pot 15.000, za sklad Katoliškega glasa pa 5.000 lir.

Za Našo pot: Štefanija Brumat 10.000 lir.

Za volilni sklad SSk ob letošnjih deželnih volitvah: K. O., Tržič 20.000 lir.

N. N., Sovodnje: za Katol. glas 10.000, za cerkev v Novi Gorici 10.000, za Alojzijevišče 15.000, za časopis Dom 15.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: žena z otroki ob 7. obletnici smrti prof. Jožeta Peterlina 50.000; Anica in Silvo Kralj 50.000; družina Crismani v spomin na mamo in nono Marijo 120.000; Mirella Piccini ob poroki sina Marka 40.000; družina Masi 10.000; Emilija Švara 5.000; razni 35.000; N. N. za ogrevanje cerkve 10.000 lir.

Za cerkev na Banah: Pavel Malalan ob obletnici ženine smrti 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Bruna Milković 5.000 lir.

Za nagrobnik msgr. Rozmana v Trebčah: Gizela in Eda Vidau namesto cvetja na grob Marije Sivitz 20.000; Matilda in Franko Kralj namesto cvetja na grob Marije Sivitz in Aleksandra Hrovatin 20.000; v spomin Marije Sivitz so darovali: Karmela Škabar, Evgenija Kralj in Justina Možina po 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Milena Franco v spomin dragega moža ob sedmi obletnici smrti 10.000 lir.

Skavtska nabirka v spomin na rajnega starešino prof. Ivana Theuerschuha za ponatis skavtske pesmarice, III. seznam: vod Labodov iz Trsta 40.000 lir.

Za Dom Jakoba Ukmarja v Škednju: mama Ivanka ob 13. obletnici smrti nepozabnega Karlèta 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: M. Kaluža, Trst 1.000; Franc Kaluža, Trst namesto cvetja na grob Franca Puriča 10.000; N. N., Kolonkovec v spomin na svoje pokojne 5.000; I. A., Trst s prošnjo k p. Leopoldu v važni zadevi 100.000; Dara Bongardi, Trst 5.000; Emilija Žerjal, Trst 10.000; Marija Ipavec, Trst 10.000; Mery, Trst 5.000; N. N., Trst 20.000; Nevenka Furlan, Trst 10.000; Kristina Giorgi, Trst 2.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: družina Kuret, Ricmanje 10.000; družina Žuljan-Cheber, Ricmanje 20.000; Marija Senica, Ricmanje namesto cvetja na grob Lina Cheber 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 100.000; Dušan Hmeljak 50.000; N. N., Rupa 5.000 lir.

Za misijonarja Štanta in za gobavce: Marica, Stanka in Kristina v spomin g. Janeza Eržena 30.000 lir.

Za misijone: Marija ob prvi obletnici smrti sestre Lije Stopar 10.000; Marija Žerjal 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

†

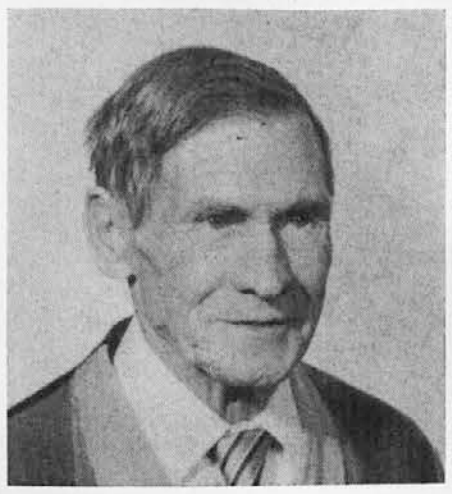

V mestu Houston, Texas (ZDA) je umrl 15. januarja 1983 v starosti 78 let

Franc Trojer

Rodil se je 20. septembra 1904 v Renčah v Vipavski dolini. V teku dolge neozdravljive bolezni, ki jo je potrpežljivo prenašal je prejel tolažila svete vere, ki jo je vse življenje izpričeval.

Žalostno vest sporočamo njegovim bratom, sorodnikom, prijateljem in znancem v Renčah, Ajdovščini ter drugih krajih Jugoslavije, enako sorodnikom v Porto Alegre-Bage (Brazilija) ter sorodnikom, prijateljem in znancem v Buenos Airesu, kjer je pokojni živel z družino polnih 31 let. Priporočamo ga v molitev.

Žalujoča žena, hčerki z družinama, posebno mali vnuki, ki so starega očeta srčno ljubili

Houston (ZDA), 17. januarja 1983

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Radio Trst A

Spored od 13. do 19. februarja 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Trnjulčica«. Pravljična igra. 11.00 Sestanek z... 11.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Človek v sodobni družbi. 10.10 L. Cherubini: Medeja, opera. 11.10 Beležka. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Veselo športno popoldne. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Cecilijanka 1982 (Devin, Štandrež, Števerjan, Štmaver, Rupa-Peč, Ojsternik in Hrast). 18.00 Od Milj do Devina.

Torek: 8.10 Integracija prizadetih otrok v normalni šoli. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 L. Cherubini: Medeja, opera. 11.30 Beležka. 12.00 Od Milj do Devina. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 14.40 Šolska glasbena ura za mladino. 16.00 Slovenci v ZDA. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 E. Labiche: »Moja draga Izmena«.

Sreda: 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 10.10 L. Cherubini: Medeja, opera. 11.00 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beležka. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Trst ponoči. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Harmonikarji glasbene šole v Čedadu. 18.00 Na goriškem valu.

Četrtek: 8.10 Slovenska ekonomija na Tržaškem. 10.10 Koncert. 11.00 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Beležka. 12.00 Na goriškem valu. 14.10 V. Batrol: »Alamut«. 14.40 Otroški kotiček: »To je pa laž!«. 15.00 Beseda ni konj. 16.00 Povejmo še kaj o otrocih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Tomaž Lorenz in pianistka Alenka Šček. 18.00 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Četrtkova srečanja. 10.10 koncert. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Beležka. 12.00 Roža mogota. 13.20 Naša gruda. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 14.55 Naš jezik. 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih. 16.45 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor »C. Monteverdi« iz Rude. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Imena naših vasi.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.50 Imena naših vasi. 9.00 Sobotni trim. 10.10 Zbor »I. L. Ribar« iz Beograda. 11.30 Beležka. 12.00 Glas iz Rezije. 14.10 V. Bartol: »Alamut«. 14.40 Otroški kotiček: »Najdihojdica«. 15.00 Iz studia neposredno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sopranistka Vera Lacić. 18.00 M. Mahnič: »Božidar Raič«.

ZAHVALA

V soboto 5. februarja nas je zapustila draga mama in nona

Lojzka Krkoč vd. Podgornik

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ali pospremili blago pokojnico na zadnji poti. Posebna zahvala g. Mariju Gerdolu, ki je opravil pogrebni obred.

Hčerka Lidija, sin Slavko z ženo Gianno in sinčkom Igorjem, sin Bruno z ženo Beatrice iz Avstralije ter drugi sorodniki

Trst - Sv. Vincencij, 8. februarja 1983

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Obrtniki, za utrditev in razvoj vaše dejavnosti:

1. za nakup strojev in za plačilo raznih poslovnih stroškov, kredite E.S.A. z ugodno obrestno mero;
2. za gradnjo ali nakup delovnih prostorov ter za nabavo večjih strojev, kredite ARTIGIANCASSA;
3. za kratkoročne finančne potrebe, kredite z jamstvom konzorcija CON.GA.FI.;
4. za uporabo strojev in druge opreme po izredno ugodnih pogojih, leasing Italease.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi st. 51 - Tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja